

Amina Saïd

a tenger emlékezetétől a föld boldogságáig

februártól májusig
a meztelen éjszaka partjaitól a sötét nappal szirtjéig
a lélektől a testig
az élethez fűzött reményektől a véget nem érő elvárásainkig
az ürességtől a jelenlétig
az alvástól a virrasztásig
a távolléttől az álomig
a közelitől a távoliig
a holdtól a napig
a sötétség peremétől a fény karjáig
a homályostól az áttetszőig
az élettől annak ellentétéig
a kőtől a csillagig
a gyökértől az ágig
a hamutól a tűzig
a tiszta lázadástól a nyugtalan bölcsességig
az odaáttól az ez idáig
az egyik nyelvtől a másíig
a kitorölttől a láthatóig
a láthatótól a transzcendensig
a formától egy másik valóságig
a magánytól az emlékig
az élettől az élettől való szorongásig
a horizonttól a versig
a verstől a csendig
a kezdettől a végig
az elmúlt időtől a röpké pillanatig
a gyermekkortól a száműzetésig
a száműzetéstől annak végéig
a kerülőúttól a visszatérésig
az álarctól az arcig
a létezésétől annak lehetőségéig
a vakmerőségtől az odaadásig
az énektől a kegyelemig
az égtől a sírig
a parányítól a mindenig
a viszonylagostól a teljesig
attól, ami nem az, az odáig, ami

az álom jeleitől a reggel tévedéséig
 a szenvedélytől a szeretetig
 a tekintettől a partvidékig
 a szavaktól a végzetig
 szakadatlan bolyongunk
 keresve egy helyet
 aminek nincs helye

Egy másik voltam

akinek álarcait bitoroltam
 miközben napjaim árnyékaikat hordták, mint egy gyászt
 körbekerítettem
 nem fordítottam a nyelvén
 mivé lennének éjszakáim nappalai nélkül

Léopold Sédar Senghor Vers fehér testvéremhez

Kedves fehér testvérem,

Mikor megszülettem, fekete voltam,
 Mikor megnőttem, fekete voltam,
 Mikor napozom, fekete vagyok,
 Mikor beteg vagyok, fekete vagyok,
 Mikor majd meghalok, fekete maradok.

Miközben te, fehér ember,
 Mikor megszülettél, rózsaszín voltál,
 Mikor megnőttél, fehér voltál,
 Mikor napozol, vörös vagy,
 Mikor fázol, kék vagy,
 Mikor félsz, zöld vagy,
 Mikor beteg vagy, sárga vagy,
 Mikor majd meghalsz, szürke leszel.

Tehát közülünk
 Ki a színes bőrű?

Útnak indultam

Útnak indultam
 Harmattal szegélyezett utakon
 Szikrázó napsütésben.
 Útnak indultam
 Távól a poshadó napoktól
 S béklyóktól,
 Teli pofával
 Öklendezve a csúfságot.
 Útnak indultam
 Különös utazásra
 Könnyedén s meztelen
 Bot és tarisznya nélkül
 Céltalan.
 Útnak indultam
 Örökre
 A visszatérés gondolata nélkül.
 Adjátok el egész nyájjamat,
 De a pásztorokat ne.
 Útnak indultam
 Kék tájak felé,
 Határtalan tájak felé,
 Tornádókkal gyötört szenvedéllyel korbácsolt tájak felé,
 Zsíros és zaftos tájak felé.
 Örökre útnak indultam.
 A visszatérés gondolata nélkül,
 Adjátok el összes ékszerem.

Majoros Zsuzsanna fordításai

Amina Saïd (1953) tunéziai születésű író és költő, 1979 óta Párizsban él

Léopold Sédar Senghor (1906–2001) egykori szenegáli államfő, költő

